

ความสัมพันธ์ระหว่างกระทรวง เรื่องนิจวัฏกิจการ วิชาการฯ วิศวศาสตร์ของนิเทศ เช



นางสาว วนิดา คุณควร

004428

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาปรัชญา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

17176037

The Relationship Between Nietzsche's Concept of Eternal
Recurrence and His Ethical Criticism

Miss Vanida Kuttawas

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts

Department of Philosophy

Graduate School

Chulalongkorn University

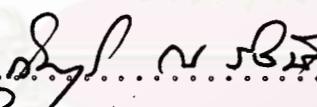
1980

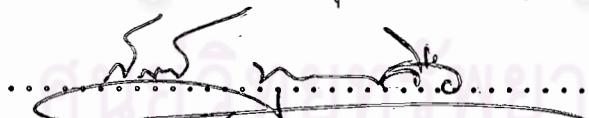
หัวขอวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีเรื่องนิจวัฏกับการวิจารณ์วิทยาศาสตร์
 ของนิพนธ์ เช่น
 โดย นางสาว วนิดา ศุตตวัส
 ภาควิชา ประชญา
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ กีรติ บุญเจือ

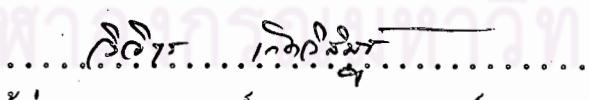
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุบัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
 หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาด้านมนุษย์


 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (รองศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์


 ประธานกรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร. สุนทร ณ. วงศ์)


 กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ กีรติ บุญเจือ)


 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิจิตร เกียรติสิริ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษะเรื่องนิจวัฏกับการวิจารณ์วิชาศาสตร์ของนิฟช์เช'
ชื่อนิสิต	นางสาว วนิดา คุณตัวล
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ กีรติ บุญเจือ
ภาควิชา	ปรัชญา
ปีการศึกษา	๒๕๖๒
บหคดียอ	

นิฟช์เช'ถือว่าทฤษะเรื่องนิจวัฏของเขามาเป็นแนวความคิดที่สำคัญที่สุด โดยกล่าวว่าทฤษะนี้เป็น "ความคิดแห่งความคิดทั้งหลาย" และเป็น "แนวคิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด" ในกระบวนการความคิดทางปรัชญาของเข้า ทฤษะเรื่องนิจวัฏคือ ทฤษะที่เชื่อว่าชีวิตของแต่ละคนรวมทั้งการผันแปรทุกอย่างของโลก จะมุนเวียนซ้ำรอยเดิมทุกประการอย่างไม่มีลิ้นสัก แนวคิดในการอธิบายโลกเช่นนี้เองที่นิฟช์เช'ถือว่าเป็น "สมมุติฐานที่เป็นวิชาศาสตร์ที่สุดในบรรดาสมมุติฐานที่เป็นไปได้ทั้งหมด" แต่ปรากฏว่าในตัวสมมุติฐานที่เป็นวิชาศาสตร์ของนิฟช์เช'นี้เองก็ยังมีความคลุมเครืออยู่มาก และการพิสูจน์ทฤษะนี้ก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับว่าถูกต้องน่าเชื่อถือจากนักวิชาศาสตร์ทั่วไป ดังนั้น ความสำคัญของทฤษะเรื่องนิจวัฏที่มีคือนิฟช์เช'เจิงไม่น่าจะอยู่ที่ว่า ทฤษะนี้เป็นแนวทางอธิบายโลกและเอกภพเพียงอย่างเดียว หากแต่อยู่ที่ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษะนี้กับแนวทางการวิจารณ์วิชาศาสตร์ของเขามากกว่า

ทฤษะเรื่องนิจวัฏในฐานะเป็นทฤษฎีทางจักรวาลวิทยา ได้อธิบายเอกภพในลักษณะที่หมุนเวียนเป็นวงจรซ้ำรอยเดิม การอธิบายเช่นนี้เอง เป็นการยืนยันว่า โลกที่มีอยู่จริงนั้นมีเพียงโลกที่ปรากฏให้เห็นเท่านั้น ไม่มีโลกอื่นที่อยู่เหนือประสบการณ์ของมนุษย์ การยืนยันว่า ประสบการณ์เท่านั้นที่เป็นจริง เช่นนี้ ย่อมนำไปสู่การปฏิเสธสิ่งที่เป็นพื้นฐานสำหรับศีลธรรมแบบเก่า เช่น "โลกที่แท้จริง" ตัวตน เจตจัณ เสรี พระเจ้า ตลอดจนกระทั่ง ระบบศีลธรรมที่ติดตัว และทำให้มาตรฐานทางคุณค่าที่นิฟช์เช'เสนอ คือ มาตรฐานแห่งอำนาจ กล้ายเป็น มาตรฐานทางคุณค่า เพียงมาตรฐานเดียวที่ควรค่าแก่การยอมรับแทนคุณค่าแบบเก่า

ทฤษะเรื่องนิจวัฏชี้นำไปสู่การปฏิเสธพระเจ้าและศีลธรรมด้วยตัวแบบเดิมนี้เอง

ทำให้ต้องปฏิเสธความหมายของโลกที่เคยยึดถือกันมาแต่เดิม และจัดเป็นลักษณะสูญเสียจัดที่สุด รูปแบบหนึ่ง แนวความคิดแบบลักษณะนี้ นิพัชเช่นเชื่อว่าจะก่อให้เกิดวิกฤติทางคุณภาพขึ้น และกระตุนให้มุขย์เราระโภคที่แข็งแกร่ง ค้นหาคุณค่าใหม่ที่เหมาะสมกับคน โดยเป็นอิสระจากคุณค่าแบบเดิมที่เคยบุกหลักสูตรคณาจารย์ตามธรรมชาติของเข้าไว้

เมื่อพากที่เข้มแข็งไกกลับคุณค่าใหม่แล้ว พากเขากลับสามารถคืนสู่ความเป็นตัวของตัวเอง กลับคืนมาสู่ลักษณะคณาจารย์ตามธรรมชาติของเข้า รวมทั้งกลับคืนสู่ความเป็นธรรมชาติของโลก แต่การกลับคืนสู่ธรรมชาติถังเดิมเท่านั้นยังไม่เพียงพอ เพราะว่า ทรงคนะเรื่องนิจวัญ สอนว่ามันมุขย์จะต้อง เผชิญกับชีวิตแบบเดิมซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนช้ำนรัตน์ คั้นนั้นอยู่ที่มีความแข็งแกร่งยอมจะต้องการพบกับนิรัตน์ภาพของคนเองอย่างที่ตนพอใจที่สุด นั้นคือ เขาจะต้องเป็นผู้สร้างคุณค่าและกฎเกณฑ์สำหรับคนเอง สร้างสรรค์คนเองให้สมบูรณ์ที่สุดในทุกๆ ด้าน และ ก้าวข้ามจากความเป็นมนุษย์ธรรมชาติไปสู่ความเป็นผู้หนึ่งอ่อนนุชย์

และโดยนัยกลับกัน ผู้ที่เป็น "อภินุชย์" บลอกต้องการตัวเองในแบบเดิมไม่เปลี่ยนแปลง เขายอมต้องการนิรัตน์ภาพ เพราะความสุขที่เขาได้รับในชีวิตที่เขามอง เป็นผู้สร้างสรรค์ชั้นนำ และถึงแม้ว่าชีวิตของเขายังมีความทุกข์ทรมานอยู่ด้วยก็ตาม แต่เขาก็ยังคงยืนยันชีวิตในแบบเดิมนี้ เพราะเขารู้ว่าความสุขที่เขามีได้รับไม่อาจแยกออกจากความทุกข์ที่เขารู้จักได้ คั้นนั้น อภินุชย์ ชั้นนิพัชเช่นเรียกในนาม "คิโอนีชุส" นั้นจึงเป็นผู้ที่ยืนยันในชีวิตอย่างสูงสุด เพราะเขามาเพียงแค่เป็นผู้ยอมรับชีวิตไม่ว่าทุกช่วงเวลาสุขในปัจจุบันนี้เท่านั้น แต่เขายังปรารถนาชีวิตแบบเดียวกันนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าไปจนช้ำนรัตน์ นิพัชเช่นเรียกความปรารถนา เช่นนี้ว่า ความรักในชีวิตการ

คุณย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title The Relationship Between Nietzsche's Concept of
 Eternal Recurrence and His Ethical Criticism

Name Miss Vanida Kuttawas

Thesis Advisor Associate Professor Kirti Bunchua

Department Philosophy

Academic Year 1979

ABSTRACT

Nietzsche considers his conception of eternal recurrence as his most important insight, his "thought of thoughts," and "the mightiest of thoughts." The idea of eternal recurrence, the doctrine that one's own life and all variations of the world have already occurred in all of its details an infinite number of times before and will recur in exactly the same way an infinite number of times in the future, was also accounted by him to be "the most scientific of all possible hypotheses." But the doctrine itself seems so dubious and this "most scientific" hypothesis has found no acceptance among scientists. So the importance of the idea of eternal recurrence for Nietzsche is rather to be located in what he took this doctrine to be related with his own ethical criticism.

As a cosmological hypothesis, the idea of cyclical world process affirms that what recurs is this exact world and only this phenomenal world, i.e. appearance is reality; there's no metaphysical world at all. This leads to the repudiation of the presuppositions of previous morality such as the "true world," the "ego," the free will, the existence of God,

and also a moral world order. It is through this repudiation of a "beyond" world that Nietzsche's new standard of value, the power standard, is ensured to be the sole criterion of value.

The thought of eternal recurrence, the refusal of God, moral world order and meanings in the world, is the most extreme form of nihilism and creates a crisis of values and a tension of new needs. It is this crisis which Nietzsche believes will induce the strong to reevaluate the previous values as well as will provide the freedom to do so.

When the strong has reevaluated the previous values, he becomes reconciled with himself, his nature, and the nature of the world. Yet there is a furthur step, for mere reconciliation is not enough. The doctrine of eternal recurrence also induce the strong to create his own values, to perfect himself, to become the overman; so that his state of being is worthy of eternity.

And vice versa, the overman wants an eternal recurrence out of the fullness of the joy in his life. Amor fati: the love of fate, is the faith of the overman to overcome nihilism. Such a man will affirm life, love life and say Yes to misery and pain, because he realizes that the joy he has known could not be possible apart from the pain he has known. So the overman-Nietzsche names him Dionysus-is the one who creates himself, affirm his own being and his life to the extent that he wants nothing to be different in all eternity, he desires the same world over and over again into all eternity.

กิติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ กีรติ บุญเจือ ผู้ควบคุมงานวิจัยนี้โดย
ทรง ที่ท่านได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อย่างละเอียด เอื้อประโยชน์
คุณค่าทางวิชาการที่สูงที่สุด ให้ความรู้และคำแนะนำแก่ผู้เขียนมาตลอด

ขอขอบคุณ นางสาว ศิริวรรณ โภสตานนท์ บิญมิตร ผู้กรุณาให้ยืมหนังสืออ้างอิง
และช่วยให้กำลังใจผู้เขียนมาตลอด รวมทั้งมิตรสหายทุกท่านทั้งในแผนกปรัชญาและนัก
แผนก ที่ให้ความช่วยเหลือลักษณ์ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์.



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า



บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กติกา รวมประกาศ	๓
บทที่	
๑. บทนำ	๙
๒. ความเป็นมาของที่รรศนะเรื่องนิจวัญ	๖
๓. ที่รรศนะเรื่องนิจวัญของนิทร์เช'	๑๔
๔. การวิจารณ์วิทยาศาสตร์ของนิทร์เช'	๓๓
๕. ความสัมพันธ์ระหว่างที่รรศนะเรื่องนิจวัญกับการวิจารณ์วิทยาศาสตร์ ของนิทร์เช'	๓๓
๖. ความเห็นของผู้วิจัยต่อที่รรศนะเรื่องนิจวัญและการวิจารณ์วิทยาศาสตร์ ของนิทร์เช'	๕๐
๗. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	๕๖
บรรณานุกรม	๑๐๔
ภาคผนวก	๑๐๕
ประวัติผู้เขียน	๑๓๗

มูลนิธิวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย